

на лице своё предъ нимъ, и рече: Чѣмъ самъ
 азъ това заслугвала и Одолжила, и самъ то-
 ликъ милость въ Очестѣхъ твоихъ намѣрила —
 азъ Чужденица? Воозъ ей Отговори: Всичко
 самъ чѣлъ, и доверины, коѣ послѣ смерти Мѣ-
 жа твоего Свекърѣкъ твоѣи си направила. Нека
 ти наплати Богъ това доводѣаніе твоѣ. Рѣкъ
 на то рече: Доволно ми ѣ таѣ наплата, когда
 самъ намѣрила въ Очестѣхъ твоихъ милость.
 Съ колико си ма ѣтѣшилъ ты съ доводѣані-
 ніемъ твоимъ, говоращи съ мною тако прѣм-
 телски — само що самъ азъ послѣднѣ и Отъ
 твоихъ послѣднихъ Слугинь!

Когда быде время Обѣда, призвѣ ю воозъ,
 говоращи: Дойди, ѣждь съ нами! Снѣ сѣдна
 съ Жетвѣри да Обѣдва; самъ воозъ ей послѣ-
 же. Снѣ съ наобѣдва, и Остаѣи мало нѣщо и
 за свою Свекърѣвъ. Послѣ Обѣда ѣвѣе начнѣ пре-
 дішнѣю свою рѣботѣ. Воозъ заповѣда Слѣ-
 гѣмъ: Остаѣайте нѣрацы Отъ сноповъ самъ
 тамъ помало, да мѣже Женѣ тамъ безъ стыда
 да собѣра, и да не дерзне ни вѣдинъ, за това
 да ей рече рѣчь. Рѣкъ собѣрала ѣ класове до
 самаго вѣчера, Отърси ги и предѣѣи три мѣры
 ѣчмена.

Любѣзна Чада! Воозъ ѣ ималъ благодѣ-
 телно сѣрдце. Снѣ съ разговѣра съ Подол-